

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ผลิตรายการ ๓ คน ได้แก่ อาจารย์บังเอิญ มุสิกพงษ์ หัวหน้าศูนย์ผลิตรายการ กรมประชาสัมพันธ์, คุณเกียรติทอง วัฒนสุข รองหัวหน้าฝ่ายจัดรายการ และโฆษณฯ ไทยทีวีสีช่อง ๓ และศาสตราจารย์คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องในวงการภาพยนตร์ เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม ใ้แนวความคิดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ด้านการผลิตรายการ รายการประเภทต่าง ๆ ที่เสนอทางวิทยุและโทรทัศน์ เช่น รายการประเภทให้ข่าวสาร, ให้ความรู้, ความบันเทิง, ปกป้อง และโฆษณา คำนี้ถึงหลัก ๒ ประการคือ เนื้อหา และรูปแบบ ลักษณะในการเสนอรายการมีอยู่ ๒ แบบคือ เตรียมบทล่วงหน้าก่อนออกอากาศหรือแพร่ภาพ กับประเภทที่ไม่ได้เขียนบทล่วงหน้าโดยเป็นแบบปากเปล่า

๒. การเสนอเนื้อหาสาระ คำนี้ถึงแก่เกิดโดยให้ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม เสนอข้อคิดเพื่อพัฒนาเด็ก ปลุกฝังให้รักชาติบ้านเมือง ด้านการใช้ภาษาได้คำนึงถึงความถูกต้อง โดยอาศัยหลักการอ่าน, การสะกดคำตามแบบพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และศึกษาจากคำราชาภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับบทละครหรือภาพยนตร์นั้นไม่สามารถยึดหลักตายตัวได้ เพราะละครและภาพยนตร์จำเป็นต้องเสนอภาษาที่ใช้กันในชีวิตประจำวันให้สมจริงตามธรรมชาติ เช่น คำว่าพูดกับเด็กข้างถนน หรือ ผู้ขายพูดกับตำรวจ แต่ต้องไม่หยาบโลนจนเกินไป

๓. ในการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังบกพร่องอยู่มาก แม้แต่ข่าว โดยเฉพาะข่าวต่างประเทศ ส่วนวงยังใช้ไม่ได้ เมื่อแปลแล้วไม่ได้กลมกลืนสำนวนให้สละสลวยเป็นแบบไทย บางครั้งทำให้ไม่สื่อความหมาย รายการบางรายการผู้พูดพูดโดยไม่เป็นเหตุเป็นผล หรือมีแต่เหตุไม่มีผล การตั้งชื่อรายการหรือภาพยนตร์มักใช้ภาษาต่างประเทศ เช่น มิวสิคสแควร์, ฮอลิเคย์มูวี่ ทั้งนี้เป็นไปเพื่อให้สะกดผู้ฟังและผู้ชม บางครั้งใช้ภาษาที่ไม่

เหมาะสม มีความหมายไปในทางหยาบโลน หรือสองแง่ ภาพยนตร์ประเภทจักร ๆ วงศ์ ๆ ใช้คำราชาศัพท์ผิด ๆ ถูก ๆ ไม่เหมาะสมเป็นอย่างมาก หรือเสนอความคิดว่าผู้ต้องหยาบคายกับคนใช้ ส่วนที่เกี่ยวกับการโฆษณา ใช้คำสะแลงมากทั้งนี้โดยเจตนาและไม่เจตนา เพื่อให้สะกุกผู้ฟังและผู้ชม เพื่อผลประโยชน์ทางการค้าจนลืมนึกถึงค่านิยม เรื่องของการทำภาพยนตร์ ขาดผู้นำทางภาษา บางครั้งเกิดจากการเอาอย่างกัน เช่น การใช้ภาษาหยาบในภาพยนตร์ เรื่องหนึ่ง ผู้แสดง แสดงได้สมจริงตามธรรมชาติของสังคมนั้น ทำให้ใคร่สของภาษาและดึงใจผู้ชม ผู้สร้างภาพยนตร์ประสบความสำเร็จ จึงเกิดการเลียนแบบโดยพยายามสอดแทรกเข้าไปในภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ จนมากเกินความจำเป็น

การใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีอิทธิพลต่อเด็กมากทำให้เกิดความเคยชินและรับเอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน บางครั้งปลูกฝังความคิดผิด ๆ แก่เด็ก

การแก้ไขบกพร่อง ใ้กระทำอยู่เสมอ โดยคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ๑-ใ้ถอดระเบียบว่ากัวการโฆษณาสินค้าและบริการธุรกิจ พ.ศ.๒๕๒๑ โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาโฆษณาดังนี้ คือ

ข้อความ, ภาพยนตร์ หรือภาพนิ่งที่ใช้ในการโฆษณาสินค้า และบริการธุรกิจที่จะออกโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์ ต้องมีลักษณะดังนี้

๑. ไม่ชักค่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี หรือไม่ก่อให้เกิดความแตกสามัคคีระหว่างคนในชาติหรือไม่กระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ

๒. ไม่หยาบคาย หรือเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามหรือทับถมบุคคลอื่น หรือสินค้าและบริการธุรกิจอื่น ไม่ว่าจะ เป็นสินค้าและบริการธุรกิจชนิดหรือประเภทเดียวกันหรือไม่

๓. ไม่เป็นข้อความสองแง่ สองงาม ที่มีความหมายหยาบคาย หรือ เป็นภาพหรือ ข้อความขู่คุกคามารมณ์

๑คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์, "ระเบียบว่าด้วยการโฆษณาสินค้าและบริการธุรกิจ พ.ศ.๒๕๒๑," เอกสารคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๑.

๔. ไม่เป็นการโฆษณาอวดอ้างสรรพคุณของสินค้า และบริการธุรกิจอันเป็นเท็จ หรือเกินความจริง

๕. ไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกหวาดเสียว หรือตกใจแก่ผู้ฟังและผู้ชมโดยทั่วไป

๖. นำเสียงในการพูดโฆษณาหรือเสียงที่ไซ้ประกอบต้องสุภาพ

นอกจากนี้ยังต้องโฆษณา เป็นภาษาไทยที่ถูกต้องการจะเป็นภาษาต่างประเทศก็เฉพาะที่จำเป็นต่อระบบ เช่น ชื่อสินค้า บริษัทห้างร้าน ผู้ผลิต หรือประเทศผู้ผลิต เป็นต้น ทั้งนี้ผู้ที่ต้องการจะออกอากาศหรือแพร่ภาพต้องส่งบทให้คณะกรรมการตรวจสอบเสียก่อน ไม่ว่าจะผ่านคณะกรรมการตรวจสอบก่อนแล้ว

ในทางปฏิบัติ ยังไม่สามารถแก้ไขได้ทั้งหมด จำเป็นต้องให้นายสถานี เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้อง รับผิดชอบช่วยกันควบคุมด้วย นอกจากนี้ยังมีการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ประกาศและผู้จัดรายการ และทุก ๆ ฝ่าย ต้องช่วยกันอย่างปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด เรื่องที่เกี่ยวกับการเขียนบทภาพยนตร์ควรใช้คนที่มีความสามารถเขียน พวกโฆษกควรได้มีการฝึกฝนกันก่อน เช่น ฝึกในเรื่องของรูปประโยค, การเป็นเหตุเป็นผล, ผู้ที่มีหน้าที่แปลควรมีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยด้วย เพื่อให้สำนวนที่ใช้เป็นแบบไทยและสละสลวย หรือควรมีการตรวจแก้ก่อนจะเสนอไปยังผู้ชมและผู้ฟัง

เท่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ คณะกรรมการตรวจภาพยนตร์ที่จะฉายตามโรงภาพยนตร์มีหลักเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์โดยเน้นเรื่อง ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ภาพลามกอนาจาร หรือทารุณโหดร้าย ตลอดจนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมือง, แต่ไม่ได้พิจารณาการใช้ภาษา คณะกรรมการตรวจภาพยนตร์ ไม่เคยตรวจบทภาพยนตร์, บทพากย์ภาพยนตร์ และบทบรรยายภาพยนตร์เลย น่าจะมีการคำนึงถึงเรื่องนี้ด้วย

สำหรับการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ภาษาไทย ๒๔ คน เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ใค่แนวคิดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ลักษณะของการใช้ภาษาไทยของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวกับการเสนอรายการประเภทต่าง ๆ เช่นข่าวของทางราชการ, บทความ, สารคดี หรือรายการที่เกี่ยวกับภาษาเหมาะสมอยู่แล้วแต่รายการข่าวชาวบ้าน, รายการที่ให้ความบันเทิง บางรายการยังไม่เหมาะสม เพราะใช้ภาษาหยาบ และภาษาสะแลงมาก ทำให้เด็กจกจำไปใช้ การพากย์ก็เช่นเดียวกัน ใช้ภาษาไม่

คอดีเหมาะสม เพราะใช้คำหายาก, ใช้คำและสำนวนต่างประเทศตลอดจนใช้คำสะแลงมากเกินไป การบรรยายอักษรไทยบางครั้งใช้ประโยคกำกวม, เรียงบทขยายผิดที่, ใช้ลักษณะนามผิดตลอดจนเขียนตัวสะกดการันต์ผิด

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาโฆษณา เป็นภาษาที่ใช้เพื่อดึงดูดความสนใจ การโฆษณาอย่างเหมาะสม เช่น การโฆษณาที่ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย, การละเล่นของไทย แต่บางอย่างไม่เหมาะสมเพราะใช้ภาษาที่แสดงออกทางเพศ, ใช้คำที่มีความหมายสองแง่, ใช้คำสะแลง บางคำที่ไม่สื่อความหมาย และการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเหี้ยม หรือสยดสยอง

เมื่อเปรียบเทียบ ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์กับภาษามาตรฐานที่สอนในชั้นเรียน พบว่า ชัดกัน ประโยคที่ใช้ส่วนใหญ่ขาดประธาน บางประโยคเรียงบทขยายผิดที่, ใช้คำผิด, สำนวนผิด

สื่ออิเล็กทรอนิกส์นำทั้งผลดีและผลเสียมาสู่นักเรียนทั้งนี้เพราะสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีส่วนช่วยส่งเสริมการฝึกทักษะการฟัง การพูด, การอ่าน และการเขียน ทำให้เด็กรู้จักถ้อยคำ สำนวนต่าง ๆ เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์แก่เด็ก สำหรับผลเสียที่จะเกิดขึ้นเนื่องมาจากการใช้ภาษาคอมพิวเตอร์ เช่น ใช้คำราชาศัพท์ผิด, ใช้คำไม่ตรงกับความหมาย, ออกเสียงคำบางคำผิด เด็กจะจำไปใช้อย่างผิด ๆ เพราะความเคยชิน

การเชื่อมโยงการใช้ภาษาจากชีวิตประจำวันเข้าสู่ชั้นเรียน หรือการใช้ประโยชน์จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์จำเป็นต้องมีครูผู้สอนภาษาไทย มีวิธีการหลายอย่าง เช่น ให้เด็กฟังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จับใจความแล้วนำมาเล่าให้เพื่อนฟังหรืออาจให้เขียน, ทำตัวอย่างประโยคที่ดีและไม่ดีมาให้เด็กเรียนวิเคราะห์ วิจัย, ให้สังเกตลักษณะการอ่านแบบพูด การแบ่งจังหวะวรรคตอน

สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อเด็กมาก เด็กจะจดจำสิ่งที่ได้ยินและเห็นจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และนำมาใช้ในชั้นเรียนด้วย ครูต้องคอยแก้ไขอยู่เสมอเพื่อไม่ให้ซึมทรายเข้าไปสู่เด็กได้ ขณะเดียวกันสื่ออิเล็กทรอนิกส์ควรได้ปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ ควรได้สำนึกในความรับผิดชอบก่อนจะเสนอสิ่งต่าง ๆ ออกสู่ประชาชนต้องกลั่นกรองเสียก่อนเป็นอย่างที่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ควรเห็นความสำคัญของภาษาไทยในฐานะที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ และจัดรายการประเภทส่งเสริมภาษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ นอกจากนี้ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำหายาก, คำสะแลง, การเขียนตัวสะกดการันต์ผิดและการใช้สำนวนต่างประเทศควรใช้เท่าที่จำเป็นจริง ๆ

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถามจำนวน ๔๘๑ ชุด มาวิเคราะห์โดยแบ่งลักษณะของข้อมูลออกเป็น ๒ ชนิด คือ

๑. ข้อมูลที่ไม่ได้แจกแจงน้ำหนักคะแนน
๒. ข้อมูลที่แจกแจงน้ำหนักคะแนนของความคิดเห็น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้นำเสนอในรูปของตารางประกอบการอธิบายดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนร้อยละของการเลือกตอบแต่ละข้อคำถามของนักเรียนเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีส่วนช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาไทยในชั้นเรียน

ลำดับข้อ	สื่ออิเล็กทรอนิกส์ช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาไทย	ชาย	หญิง	รวม
๑.๑	ช่วยส่งเสริมการใช้ศิลปะการอ่านและการพูด	๖๕.๐๗	๕๔.๒๐	๕๙.๒๗
๑.๒	ฝึกการฟังคำจับใจความและการใช้วิจารณ์	๓๖.๒๔	๓๒.๔๔	๓๔.๒๒
๑.๓	ช่วยส่งเสริมส่วนการไวยากรณ์ของบทความ, ชาว, สารคดี	๕๗.๖๔	๕๑.๕๓	๕๔.๓๘
๑.๔	แสดงการใช้วัฒนธรรมทางภาษา เช่น คำราชาศัพท์	๕๙.๓๐	๒๙.๙๗	๓๔.๒๒
๑.๕	แสดงแบบอย่างการพูดในที่ชุมนุมชน	๔๕.๘๕	๒๕.๙๕	๓๕.๒๓
๑.๖	ได้เห็นตัวอย่างการเขียนบทความ	๑๘.๓๔	๑๔.๑๒	๑๖.๐๙
๑.๗	เป็นแบบอย่างในการใช้ภาษาที่ดีและไม่ดี	๕๑.๙๗	๕๖.๘๗	๕๔.๕๘
๑.๘	การใช้ภาษาในรูปแบบการแสดงและการจัดรายการประเภทต่าง ๆ เช่น ละคร, เพลง, การอภิปราย สัมมนา ฯลฯ	๕๑.๙๗	๕๘.๐๒	๕๕.๑๙

จากตารางที่ ๑ พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่คือนักเรียนชาย ร้อยละ ๖๕.๐๗ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๔.๒๐ เห็นว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ช่วยส่งเสริมด้านการสังเกตการใช้ศิลปะการอ่านและการพูด รองลงมาคือนักเรียนชายร้อยละ ๕๗.๖๔ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๑.๕๓ เห็นว่าช่วยให้ได้สังเกตจำนวนการใช้ภาษาของบทความ, ข่าวและสารคดี, นักเรียนชายร้อยละ ๕๑.๕๗ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๖.๘๗ เห็นว่าเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษาที่ดีและไม่ดี, นักเรียนชายร้อยละ ๕๑.๕๗ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๔.๐๒ เห็นว่า การใช้ภาษาในรูปแบบการแสดงและการจัดรายการประเภทต่าง ๆ เช่น ละคร, เพลง, การอภิปราย, สัมมนา ฯลฯ

มีความเห็นอยู่ ๒ ประการ ที่แตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายและหญิง คือ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแสดงวัฒนธรรมในการใช้ภาษา เช่น ราชศัพท์ นักเรียนชายร้อยละ ๕๕.๓๐ เห็นว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริม แต่นักเรียนหญิงเพียง ๒๕.๕๕ เท่านั้นที่เห็นด้วย และในข้อที่เกี่ยวกับการแสดงแบบอย่างการพูดในที่ชุมนุมชน นักเรียนชายร้อยละ ๔๕.๘๕ เห็นว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ช่วยส่งเสริม แต่มีนักเรียนหญิงเพียงร้อยละ ๒๕.๕๕ เท่านั้นที่เห็นพ้องด้วย

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนร้อยละ ของการเลือกตอบแต่ละข้อคำถามของนักเรียน
เกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องสื่ออิเล็กทรอนิกส์นำผลเสียด้านภาษาไทยมาให้ผู้ชมและผู้ฟัง

ลำดับข้อ	สื่ออิเล็กทรอนิกส์นำผลเสียด้านภาษาไทย	ชาย	หญิง	รวม
๒.๑	ใช้คำสะแลงทำให้ภาษาวิบัติ	๕๗.๒๑	๖๘.๘๒	๖๓.๑๔
๒.๒	ใช้ประโยคกำกวมทำให้เข้าใจผิดพลาด	๕๑.๐๕	๕๐.๘๔	๕๐.๙๔
๒.๓	ตัวควบกล้ำ ร, ล ไม่ชัด	๕๑.๐๕	๕๓.๕๑	๕๒.๓๖
๒.๔	สร้างคำสำนวนขึ้นมาใหม่ผิดจากแบบแผน	๕๓.๒๘	๕๒.๖๗	๕๒.๙๕
๒.๕	ใช้คำฝาดึ้นระบบส่วนใหญ่ของภาษาไทย เช่น ใช้ลักษณนามผิด	๓๙.๓๐	๓๒.๘๒	๓๕.๘๕

จากตารางที่ ๒ พบว่า นักเรียนทั้งหมดร้อยละ ๖๓.๑๔ เห็นว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์นำผล
เสียด้านภาษาไทยมาสู่ผู้ชมและผู้ฟังโดยการ ใช้คำสะแลงทำให้ภาษาวิบัติ แยกเป็นความเห็นของ
นักเรียนชายร้อยละ ๕๗.๒๑ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๖๘.๘๒ รองลงมาคือ ความเห็นทางค่าน
การสร้างคำสำนวนขึ้นมาใหม่ ผิดจากแบบแผน นักเรียนทั้งหมดร้อยละ ๕๒.๙๕ แยกเป็นความ
เห็นของนักเรียนชายร้อยละ ๕๓.๒๘ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๒.๖๗

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนร้อยละของการเลือกตอบแต่ละข้อคำถามของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง เวลาที่นักเรียนชอบฟังวิทยุ, ชมโทรทัศน์ และความถี่ในการชมภาพยนตร์

ลำดับข้อ	เวลาและความถี่ในการรับสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ชาย	หญิง	รวม
<u>วิทยุกระจายเสียง</u>				
๓.๑	ก่อน ๖.๐๐ น.	๑๓.๑๐	๑๐.๓๑	๑๑.๖๑
๓.๒	๖.๐๐ น. - ๘.๐๐ น.	๒๓.๑๔	๑๙.๐๘	๒๐.๙๘
๓.๓	๘.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น.	๐๖.๑๑	๑๓.๙๔	๑๐.๑๘
๓.๔	๑๖.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น.	๒๓.๐๙	๒๓.๑๐	๒๓.๐๙
๓.๕	หลัง ๒๐.๐๐ น.	๓๕.๘๑	๓๖.๖๔	๓๖.๒๕
๓.๖	ไม่ค่อยได้ฟังวิทยุ	๑๙.๒๑	๒๑.๙๖	๒๐.๕๙
<u>วิทยุโทรทัศน์</u>				
๔.๑	๑๒.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น.	๕.๒๔	๑.๕๓	๓.๒๖
๔.๒	๑๖.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น.	๔๔.๖๐	๔๓.๘๙	๔๕.๖๒
๔.๓	หลัง ๒๐.๐๐ น.	๒๖.๖๔	๔๐.๕๖	๓๔.๐๑
๔.๔	ตลอดวันในวันหยุดราชการ	๒๒.๒๓	๓๓.๕๙	๒๘.๓๑
๔.๕	ไม่ค่อยได้ดูโทรทัศน์	๑๖.๕๙	๑๐.๖๙	๑๓.๔๔
<u>ภาพยนตร์</u>				
๕.๑	สัปดาห์ละครั้ง	๑๑.๙๙	๑.๙๑	๖.๕๒
๕.๒	เดือนละครั้ง	๓๐.๑๓	๒๔.๘๑	๒๗.๒๙
๕.๓	มากกว่า ๖ ครั้งต่อปี	๑๙.๐๓	๒๐.๙๙	๑๙.๑๔
๕.๔	๑ - ๖ ครั้งต่อปี	๑๘.๓๔	๒๐.๒๓	๑๙.๓๕
๕.๕	ไม่ค่อยได้ดูภาพยนตร์	๒๒.๙๑	๓๒.๐๖	๒๗.๙๐

จากตารางที่ ๓ พบว่า เวลาหลัง ๒๐.๐๐ น. นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ ๓๖.๒๕
 อប់ฟังวิทยุ รองลงมาคือเวลา ๑๖.๐๐ น. ถึง ๒๐.๐๐ น. ร้อยละ ๒๗.๐๕ เวลา ๑๖.๐๐ น.
 - ๒๐.๐๐ น. นักเรียนส่วนใหญ่ชอบชมโทรทัศน์ สำหรับนักเรียนหญิงและชายมีข้อแตกต่างในการ
 เลือกเวลาชมโทรทัศน์ที่พอจะเห็นได้ชัดจากตาราง คือ นักเรียนชายเพียงร้อยละ ๒๖.๖๔ เท่านั้น
 ที่ชอบชมโทรทัศน์เวลาหลัง ๒๐.๐๐ น. แต่นักเรียนหญิงมีอัตราสูงถึงร้อยละ ๔๐.๘๖ และตลอด
 วันในวันหยุดราชการนักเรียนชายร้อยละ ๒๒.๒๗ นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๓.๕๕ มีนักเรียนเพียง
 ร้อยละ ๓.๒๖ เท่านั้นที่ชมโทรทัศน์ระหว่างเวลา ๑๒.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น.

สำหรับการไปชมภาพยนตร์ นักเรียนชายชอบไปชมภาพยนตร์เกือบครึ่ง เป็นส่วนใหญ่
 ถึงร้อยละ ๓๐.๑๓ ในขณะที่มีนักเรียนหญิงเพียงร้อยละ ๒๔.๘๑ แต่นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ
 ๓๒.๐๖ ไม่ค่อยไปชมภาพยนตร์

ตารางที่ ๔ แสดงจำนวนร้อยละของการเลือกตอบแต่ละข้อคำถามของนักเรียน
เกี่ยวกับความนิยมในการเลือกรับสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ลำดับข้อ	ความนิยมในการเลือกสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ชาย	หญิง	รวม
๒.๑	วิทยุ	๔๘.๕๑	๓๖.๕๐	๔๒.๑๖
๒.๒	โทรทัศน์	๔๕.๑๐	๔๘.๕๗	๔๖.๕๔
๒.๓	ภาพยนตร์	๕.๖๘	๑.๑๕	๕.๓๐
๒.๔	เท่า ๆ กัน	๑๑.๓๕	๑๕.๕๒	๑๕.๘๕

จากตารางที่ ๔ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๖.๕๔ ชอบชมโทรทัศน์ นักเรียนหญิงชอบชมโทรทัศน์มากกว่านักเรียนชาย โดยมีนักเรียนหญิงถึงร้อยละ ๔๘.๕๗ และนักเรียนชายเพียงร้อยละ ๔๕.๑๐ รองลงมาคือนักเรียนร้อยละ ๒๖.๑๖ ชอบฟังวิทยุโดยแยกเป็นนักเรียนชายร้อยละ ๔๘.๕๑ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๓๖.๕๐ นักเรียนชายชอบฟังวิทยุมากกว่านักเรียนหญิงสำหรับภาพยนตร์นั้น มีนักเรียนเพียงร้อยละ ๕.๓๐ เท่านั้น ที่ชอบไปชม

ตารางที่ ๕ แสดงจำนวนร้อยละของการเลือกตอบแต่ละข้อคำถามของนักเรียน
เกี่ยวกับว่าครูเคยนำรายการวิทยุศึกษาและโทรทัศน์ศึกษามาเปิดให้ฟังในชั้นเรียน และนำตัวอย่าง
การใช้ภาษาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์โทรคมนาคมเปรียบเทียบกับภาษามาตรฐานในชั้นเรียน

ลำดับข้อ	การนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์โทรคมนาคมมาใช้ประกอบการสอน	ชาย	หญิง	รวม
๗.๑	ครูเคยนำรายการวิทยุศึกษาและโทรทัศน์ศึกษา มาเปิดให้ฟังในชั้นเรียน	๒๐.๕๖	๓๐.๕๓	๒๖.๐๗
๗.๒	ครูไม่เคยนำรายการวิทยุศึกษาและโทรทัศน์ ศึกษามาเปิดให้ฟังในชั้นเรียน	๗๙.๐๗	๖๙.๔๗	๗๓.๙๓
๘.๑	ครูเคยให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาในวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์มาเปรียบเทียบภาษา มาตรฐานในชั้นเรียน เป็นบางครั้ง	๕๕.๔๑	๕๐.๕๖	๕๒.๙๗
๘.๒	ครูเคยให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาในวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์มาเปรียบเทียบภาษา มาตรฐานในชั้นเรียนบ่อยครั้ง	๓.๐๖	๒.๖๗	๒.๘๕
๘.๓	ครูไม่เคยให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาใน วิทยุ, โทรทัศน์และภาพยนตร์มาเปรียบเทียบภาษา มาตรฐานในชั้นเรียนเลย	๕๑.๕๓	๕๖.๘๗	๕๔.๓๘

จากตารางที่ ๕ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๓.๙๓ เห็นว่าครูไม่เคยนำรายการ
วิทยุศึกษาและโทรทัศน์ศึกษามาเปิดให้ฟังในชั้นเรียนและร้อยละ ๕๔.๓๘ เห็นว่าครูไม่เคยให้
นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาในวิทยุ, โทรทัศน์และภาพยนตร์มาเปรียบเทียบภาษามาตรฐานในชั้น
เรียนเลย มีนักเรียนส่วนน้อยร้อยละ ๒.๘๕ เท่านั้นที่เห็นว่าครูเคยให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษา
สื่ออิเล็กทรอนิกส์โทรคมนาคมเปรียบเทียบกับภาษามาตรฐานบ่อยครั้ง

ตารางที่ ๒ แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินค่าความสนใจในรายการประเภทต่าง ๆ ที่เสนอทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียน

ลำดับข้อ	ความสนใจในรายการประเภทต่าง ๆ ของนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ชาย		หญิง	
				\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๔.๑	รายการประเภทให้ข่าวสาร	๓.๒๒	๑.๐๖	๓.๓๓	๑.๐๘	๓.๑๓	๑.๐๓
๔.๒	รายการประเภทให้ความบันเทิง	๓.๘๑	๐.๙๖	๓.๗๖	๑.๐๐	๔.๐๕	๐.๘๓
๔.๓	รายการประเภทให้ความรู้	๓.๒๓	๑.๑๔	๓.๓๑	๑.๒๐	๓.๑๗	๑.๐๘
๔.๔	รายการประเภทปกิณกะ	๒.๖๕	๑.๕๘	๒.๓๕	๑.๑๙	๒.๙๒	๑.๒๑
๔.๕	โฆษณา	๑.๘๑	๑.๑๘	๑.๗๘	๑.๑๓	๑.๘๓	๑.๒๒

จากตารางที่ ๒ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มสนใจรายการประเภทให้ความบันเทิงมาก นักเรียนชายสนใจรายการประเภทให้ข่าวสารมากเป็นอันดับสอง ส่วนนักเรียนหญิงสนใจรายการประเภทให้ความรู้มากเป็นอันดับสอง และเรื่องการโฆษณานักเรียนทั้งสองกลุ่มสนใจน้อย

ตารางที่ ๗ แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินค่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนในค่านต่าง ๆ

ลำดับข้อ	การใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลในค่าน	\bar{X}	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๑๐.๑	การฟัง	๓.๕๕	๐.๕๕	๓.๕๗	๓.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๖
๑๐.๒	การพูด	๓.๘๘	๐.๘๘	๓.๘๖	๓.๘๕	๐.๘๕	๐.๕๐
๑๐.๓	การอ่าน	๒.๕๒	๑.๐๘	๓.๐๓	๒.๘๓	๑.๐๖	๑.๑๐
๑๐.๔	การเขียน	๒.๔๗	๐.๕๔	๒.๔๘	๒.๔๖	๐.๕๘	๑.๑๖
๑๐.๕	วัฒนธรรมในการใช้ภาษาได้แก่การใช้ภาษาถูกต้องแก่กาลเทศะและบุคลิก	๓.๖๑	๑.๑๔	๓.๗๒	๓.๕๑	๑.๑๐	๑.๑๗

จากตารางที่ ๗ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มเห็นว่าการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อนักเรียนในค่านการพูดเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมานักเรียนชายและหญิงมีความเห็นต่างกันเล็กน้อยคือ นักเรียนชายเห็นว่าการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลค่านการแสดงวัฒนธรรมในการใช้ภาษามากเป็นอันดับสอง และมีอิทธิพลค่านการฟังเป็นอันดับสามอิทธิพลค่านการเขียนมีปานกลาง สำหรับนักเรียนหญิงเห็นว่าการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลค่านการฟังเป็นอันดับสอง และวัฒนธรรมในการใช้ภาษาเป็นอันดับสาม เรื่องการอ่านและการเขียนมีปานกลาง

ตารางที่ ๘ แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินค่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการฝึกทักษะทั้งสี่ในชั้นเรียน

ลำดับข้อ	การใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการฝึกทักษะทั้ง ๔ ในชั้นเรียน			ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๑๑	การใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการฝึกการฟังในชั้นเรียน	๓.๑๓	๐.๘๗	๓.๑๕	๓.๑๐	๐.๘๘	๐.๘๙
๑๒	การใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการฝึกการพูดในชั้นเรียน	๓.๓๓	๑.๐๑	๓.๓๒	๓.๓๔	๑.๐๑	๑.๐๑
๑๓	การใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการฝึกการอ่านในชั้นเรียน	๒.๘๔	๑.๐๗	๓.๐๕	๒.๘๕	๑.๐๓	๑.๑๑
๑๔	การใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการฝึกการเขียนในชั้นเรียน	๒.๕๘	๑.๑๔	๒.๕๘	๒.๖๐	๑.๑๒	๑.๑๖

จากตารางที่ ๘ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มเห็นว่าการใช้ภาษาไทยของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการฝึกการพูดในชั้นเรียนมากเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือมีผลต่อการฝึกการฟังเป็นอันดับสอง สำหรับค่านการฝึกการอ่าน นักเรียนชายและหญิงเห็นต่างกัน คือ นักเรียนชายเห็นว่า มีผลต่อการฝึกการอ่านมาก แต่นักเรียนหญิงเห็นว่า มีผลปานกลาง

ตารางที่ ๕ แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินค่าความนึกเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ
ความสามารถในการฟังเรื่องราวจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ลำดับข้อ	ความสามารถในการฟังเรื่องราว จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์			ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๑๕.๑	จับใจความได้ทั้งหมดกว่าเป็น เรื่องเกี่ยวกับอะไร	๓.๗๖	๐.๘๖	๓.๗๖	๓.๗๕	๐.๘๖	๐.๘๖
๑๕.๒	เกิดความเข้าใจในเรื่องที่ไ้ฟัง	๓.๗๔	๐.๘๓	๓.๖๘	๓.๗๕	๐.๘๕	๐.๗๗
๑๕.๓	สามารถคิดหาเหตุผลและตัดสิน ไ้ว่าเรื่องที่ไ้ฟังผิดถูก สมควร เชื่อถืหรือไม้	๓.๕๓	๐.๕๕	๓.๕๐	๓.๕๕	๑.๐๒	๐.๘๘
๑๕.๔	ขจักขอสงสัยบางประการในแง่ ต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้หมดไป	๓.๐๒	๑.๐๔	๓.๑๒	๒.๕๓	๑.๐๖	๑.๐๓
๑๕.๕	เกิดจินตนาการตามผู้พูด	๓.๒๘	๑.๒๐	๓.๓๐	๓.๒๖	๑.๒๒	๑.๑๘
๑๕.๖	ไ้รับความรู้จากเรื่องที่ฟัง	๓.๗๓	๐.๘๒	๓.๗๒	๓.๗๓	๐.๘๕	๐.๗๖
๑๕.๗	มีความนึกเห็นใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น	๓.๕๘	๐.๘๘	๓.๖๗	๓.๕๐	๐.๘๕	๐.๘๘
๑๕.๘	เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด	๓.๓๘	๐.๘๕	๓.๔๘	๓.๓๐	๐.๕๒	๐.๘๗
๑๕.๙	ไ้ตั้งเกตลักษณะการใช้ภาษา ของผู้พูดว่ามีวัฒนธรรมในการ ใช้ภาษา เช่น การใช้คำราชา- ศัพท์	๓.๕๓	๑.๐๑	๓.๓๒	๓.๕๒	๑.๐๘	๐.๕๕
๑๕.๑๐	นำประโยชน์ที่ไ้รับจากการฟัง ไปใช้เช่นเลียนแบบการใช้คำ ต่าง ๆ หรือนำเรื่องมาเขียน ใหม่ด้วยตนเอง	๓.๑๖	๑.๑๒	๓.๒๓	๓.๑๑	๑.๑๑	๑.๑๒

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ลำดับข้อ	ความสามารถในการฟังเรื่องราว จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์	X	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๑๕.๑๑	เกิดแนวคิดที่จะศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติมจากที่ไต่ฟัง	๓.๒๓	๑.๐๓	๓.๒๕	๓.๑๘	๑.๐๑	๑.๐๘
๑๕.๑๒	รู้จักคุณค่าของสิ่งที่ไต่ฟัง	๓.๓๘	๐.๕๑	๓.๔๑	๓.๓๖	๐.๕๓	๐.๕๐
๑๕.๑๓	เป็นวัตถุประสงค์ในการฝึกเขียนใน ชั้นเรียน	๒.๗๐	๑.๑๐	๒.๖๖	๒.๗๔	๑.๑๘	๑.๐๗

จากตารางที่ ๕ พบว่า นักเรียนชายเห็นว่าเมื่อฟังเรื่องราวจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์แล้วสามารถจับใจความได้ทั้งหมดมากเป็นอันดับหนึ่ง ได้รับความรู้จากเรื่องที่ฟังมากเป็นอันดับสอง, เกิดความเข้าใจในเรื่องที่ไต่ฟังมากเป็นอันดับสาม, เกิดความคิดใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมากเป็นอันดับสี่ และสามารถคิดหาเหตุผลและตัดสินใจว่า เรื่องที่ไต่ฟังมีคุณสมควรถือถือเพียงไร มากเป็นอันดับห้า

ส่วนนักเรียนหญิงมีความเห็นใกล้เคียงกันแต่เรียงลำดับต่างกันไปดังนี้คือ นักเรียนหญิงเห็นว่าเมื่อฟังเรื่องราวจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์แล้ว เกิดความเข้าใจในเรื่องที่ไต่ฟังมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือจับใจความได้ทั้งหมดเป็นอันดับสอง, ได้รับความรู้จากเรื่องที่ฟังเป็นอันดับสาม คิดหาเหตุผลและตัดสินใจว่า เรื่องที่ไต่ฟังมีคุณสมควรถือถือหรือไม่ มากเป็นอันดับสี่ และได้สังเกตลักษณะการใช้ภาษาของผู้พูดว่ามีวัฒนธรรมในการใช้ภาษามากเป็นอันดับห้า

สำหรับความเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการฝึกเขียนในชั้นเรียน นักเรียนทั้งสองกลุ่มเห็นพ้องกันว่า มีปานกลาง

ตารางที่ ๑๐ แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินค่าความถี่เห็นของนักเรียนเกี่ยวกับข้อ
สังเกตในการใช้ภาษาพูดของสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ลำดับข้อ	ข้อสังเกตในการใช้ภาษาพูดของ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	\bar{X}	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๑๖.๑	บุพพพุกถูกจังหวัดระยอง	๓.๒๐	๑.๐๐	๓.๒๔	๓.๑๕	๑.๐๕	๐.๙๖
๑๖.๒	โคตัวอย่างการทอเคียง เช่น เน้นคำและใจความสำคัญ, สอคใสความรู้อีก	๓.๖๐	๐.๙๘	๓.๕๙	๓.๖๑	๑.๐๓	๐.๙๔
๑๖.๓	โคแบบอยางการพุกลักษณะตาง ๆ เช่นการตั้งคำถามในการสัมภาษณ	๓.๗๙	๐.๙๑	๓.๗๖	๓.๘๑	๐.๘๙	๐.๙๓
๑๖.๔	ใช้ภาษาถูกของชัดเจน	๒.๙๕	๐.๙๙	๓.๐๔	๒.๘๗	๑.๐๓	๑.๙๕
๑๖.๕	ใช้ภาษาสั้นกระชับรัดไมใช่ประ- โยคยาวที่มีโครงสร้างซับซ้อน	๓.๒๔	๑.๐๔	๓.๒๑	๓.๒๗	๑.๐๗	๑.๐๑
๑๖.๖	เรียงลำดับประโยคถูกของไม กำกวม	๒.๙๗	๑.๐๖	๓.๐๓	๒.๙๓	๑.๑๔	๐.๙๕
๑๖.๗	พุกชัคดอยชัคคำ คัวควมกล่า ร,ล ชัคเจนนุกของ	๒.๘๔	๑.๐๔	๒.๙๓	๒.๗๕	๑.๐๕	๑.๐๔
๑๖.๘	ใช้ถอยคำสำนวนถูกของ	๓.๐๐	๐.๘๘	๓.๐๘	๒.๙๔	๐.๘๙	๐.๘๘
๑๖.๙	ใช้คำสุภาพเหมาะกะบรายการ และฐานะบุคคลไมใช่คำหยาบ, สะแลง, หรือคำที่มีความหมาย สองแง	๓.๔๔	๐.๙๔	๓.๕๗	๓.๓๒	๐.๘๖	๑.๐๑

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ลำดับข้อ	ข้อสังเกตในการใช้ภาษาพูดของ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	\bar{X}	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๑๖.๑๐	พูดไ้เนื่องด้วยกระทงความ ไม่เพื่อเจอโรสาระ	๓.๐๑	๐.๕๘	๓.๑๔	๒.๙๐	๐.๕๕	๐.๕๗
๑๖.๑๑	คำพูดเร้าความสนใจให้ติดตาม รายการ	๓.๗๕	๐.๕๐	๓.๗๕	๓.๗๒	๐.๕๘	๐.๕๗
๑๖.๑๒	ไ้ตัวอย่างในการพูดที่ชุมชน เช่น การกล่าวสุนทรพจน์	๓.๔๓	๑.๐๐	๓.๕๕	๓.๔๑	๐.๕๖	๑.๐๔
๑๖.๑๓	ไ้ตัวอย่างในการพูดภาษาที่ ดีและไม่ดี	๓.๖๖	๐.๕๐	๓.๖๖	๓.๖๗	๐.๕๕	๐.๕๕
๑๖.๑๔	ไ้สำนวนแปลกไปจากที่ กันอยู่	๓.๔๕	๑.๐๐	๓.๕๕	๓.๕๕	๑.๐๔	๑.๐๘
๑๖.๑๕	แสดงวัฒนธรรมในการใช้ภาษา พูด	๓.๑๕	๑.๐๖	๓.๑๕	๓.๑๑	๑.๑๑	๑.๐๑
๑๖.๑๖	ไ้ศิลปะในการพูดโฆษณาให้ ดึงดูดความสนใจ	๓.๕๘	๑.๐๖	๓.๕๘	๓.๕๘	๑.๐๗	๑.๐๖
๑๖.๑๗	ไ้ตัวอย่างในการถ่ายทอดความ คิดออกมาเป็นคำพูดที่สื่อความ หมายให้เข้าใจกัน	๓.๕๐	๐.๕๗	๓.๕๐	๓.๕๐	๐.๕๕	๐.๕๕

จากการร่างที่ ๑๐ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความเห็นใกล้เคียงกันต่างที่ลำดับที่ ๑ และ ๒ เล็กน้อย คือ นักเรียนชายเห็นว่า ภาษาพูดของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ใช้คำพูดเร้าความสนใจให้ติดตามรายการมากเป็นอันดับหนึ่ง ในขณะที่นักเรียนหญิงเห็นว่าการตั้งคำถามในการสัมภาษณ์, การพูดสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือการประกาศเป็นต้น มากเป็นอันดับสอง สำหรับความเห็นของนักเรียนหญิงเรียงลำดับสลับที่กัน ความเห็นที่เกี่ยวกับตัวอย่างในการพูดภาษาที่กึ่งและไมคือนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม เห็นว่ามากเป็นอันดับสาม, ได้แก่ตัวอย่างการทอกลีเกียง เช่น เน้นคำและใจความที่สำคัญสื่อความรู้สึกมากเป็นอันดับสี่ และได้คิดปะในการพูดโฆษณาให้ดึงดูดความสนใจมากเป็นอันดับห้า

นักเรียนทั้งสองกลุ่มเห็นว่า การใช้ภาษาพูดของสื่ออิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับการพูดชักจูงชักคำ ตัวควบกล้ำ ร,ล ชักเจน ถูกต้องปานกลาง

ตารางที่ ๑๑ แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินค่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ช่วยส่งเสริมกำนการอ่าน

ลำดับข้อ	สื่ออิเล็กทรอนิกส์ช่วยส่งเสริมกำนการอ่าน	\bar{X}	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๑๓.๑	เป็นแบบอย่างในการอ่านที่ถูก จังหวัดวรรคตอน	๓.๖๘	๑.๐๐	๓.๗๑	๓.๖๖	๐.๘๘	๑.๐๑
๑๓.๒	ผู้อ่านอ่านได้ทันกับภาพยนตร์ข่าว	๓.๓๒	๐.๘๖	๓.๓๘	๓.๒๗	๑.๐๐	๐.๘๓
๑๓.๓	แสดงลักษณะการอ่านคำยากต่างๆ ที่ถูกต้องตามหลักกำนการอ่านและตาม ความนิยม	๓.๒๘	๐.๘๗	๓.๒๒	๓.๑๕	๐.๘๘	๐.๘๖
๑๓.๔	ช่วยให้ได้ฝึกความเร็วในการอ่าน เช่นการอ่านไตเติ้ลรายการหรือ อ่านบทบรรยาย	๓.๕๒	๐.๘๗	๓.๕๑	๓.๕๓	๑.๐๐	๐.๘๘
๑๓.๕	ได้แบบอย่างในการอ่านบทความ หรือสารคดีที่น่าสนใจชวนติดตาม	๓.๕๓	๐.๘๘	๓.๕๔	๓.๕๒	๑.๐๓	๐.๘๖
๑๓.๖	ได้แบบอย่างการฟังคำสำนวน ต่างประเทศมาใช้ตลอดจนลักษณะ การอ่านคำที่จากต่างประเทศ	๓.๒๐	๑.๐๓	๓.๑๘	๓.๒๖	๑.๐๘	๐.๘๘
๑๓.๗	ได้แบบอย่างการอ่านคำส่อต่าง ๆ	๓.๒๘	๑.๑๒	๓.๒๓	๓.๓๒	๑.๐๘	๑.๑๕

จากตารางที่ ๑๑ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มเห็นว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นแบบอย่างในการอ่านที่ถูกจังหวะวรรคตอน มากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมา นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความเห็นต่างกันเล็กน้อย คือ นักเรียนหญิงเห็นว่า ช่วยให้ได้ฝึกความเร็วในการอ่าน เช่น อ่านไตเติ้ลรายการหรืออ่านบทบรรยาย มากเป็นอันดับสอง, ใต้แบบอย่างในการอ่านบทความหรือสารคดีที่น่าสนใจชวนติดตามมากเป็นอันดับสาม ความเห็นของนักเรียนชายเรียงอันดับสลับที่กัน

สำหรับความเห็นเรื่องตัวอย่างในการอ่านคำย่อต่าง ๆ นักเรียนหญิงเห็นว่า มีมากเป็นอันดับสี่ แต่นักเรียนชายเห็นว่า แสดงลักษณะการอ่านคำย่อต่าง ๆ ที่ถูกต้องตามหลักการอ่าน และตามความนิยมมาก นักเรียนทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ผู้อ่านอ่านได้ทันกับภาพยนตร์ข่าวมากเป็นอันดับห้า

ตารางที่ ๑๒ แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินค่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ
เรื่องความถูกต้องในการเสนอภาษาเขียนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ลำดับข้อ	ความถูกต้องในการเสนอภาษา เขียนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์	\bar{X}	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๑๘.๑	สะกดคำถูกต้องตามหลักพจนานุกรม	๓.๑๐	๐.๘๗	๓.๑๑	๓.๑๐	๐.๘๗	๐.๘๗
๑๘.๒	ถ้อยคำที่ปรากฏบนจอภาพอ่านได้ ง่ายและชัดเจน	๓.๒๗	๑.๐๕	๓.๒๖	๓.๒๘	๑.๐๘	๑.๐๓
๑๘.๓	เป็นแบบอย่างในการเขียนประ- โยคต่าง ๆ ที่ถูกต้อง	๓.๐๐	๐.๘๘	๓.๐๘	๒.๘๓	๑.๐๘	๐.๘๘
๑๘.๔	เขียนประโยคตามลำดับไม่สลับที่ หรือกำกวม	๓.๐๘	๐.๗๓	๓.๑๗	๓.๐๗	๐.๘๘	๐.๘๔
๑๘.๕	การใช้ลักษณะนามถูกต้อง และไม่ เขียนประโยคฝ่าฝืนระบบส่วน ใหญ่ของภาษา	๓.๐๐	๑.๐๒	๓.๐๘	๒.๘๒	๑.๐๔	๑.๐๐
๑๘.๖	การเขียนภาษาโฆษณาสื่อความ หมายเหมาะกับภาพที่แสดง	๓.๒๓	๑.๐๕	๓.๓๓	๓.๑๔	๑.๐๑	๑.๐๘
๑๘.๗	ใช้คำหรือสำนวนต่างประเทศ	๓.๓๒	๐.๘๑	๓.๒๘	๓.๓๕	๐.๘๘	๐.๘๒
๑๘.๘	ใช้คำพุ่มเพื่อย	๓.๐๕	๑.๐๘	๒.๘๕	๓.๑๔	๑.๑๒	๑.๐๖
๑๘.๙	เขียนสำนวนผิด	๒.๘๑	๑.๑๑	๒.๘๕	๒.๗๗	๑.๑๒	๑.๑๑

จากตารางที่ ๑๒ พบว่า นักเรียนชายเห็นว่า การเขียนภาษาโฆษณาสื่อความหมาย
เหมาะสมกับภาพที่แสดงมากเป็นอันดับหนึ่ง, ใช้อักษรหรือสำนวนต่างประเทศมากเป็นอันดับสอง,
ถ้อยคำที่ปรากฏบนจอภาพอ่านได้ง่ายและชัดเจนเป็นอันดับสาม, เขียนลำดับประโยคไม่สลับที่หรือ
กำกวมเป็นอันดับสี่ และสะกดคำถูกต้องตามหลักพจนานุกรมเป็นอันดับห้า สำหรับนักเรียนหญิงก็
มีความเห็นใกล้เคียงกับนักเรียนชายแต่เรียงลำดับสลับที่กัน คือนักเรียนหญิงเห็นว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์
ใช้อักษรหรือสำนวนต่างประเทศมากเป็นอันดับหนึ่ง, รองลงมาคือถ้อยคำที่ปรากฏบนจอภาพอ่านได้
ง่ายและชัดเจนเป็นอันดับสอง, ใช้อักษรพิมพ์เฝือยมากและเขียนภาษาโฆษณาสื่อความหมายเหมาะ
กับภาพที่แสดง เป็นอันดับสาม และสะกดคำถูกต้องตามหลักพจนานุกรมเป็นอันดับสี่

ตารางที่ ๑๓ แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินค่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการรับถ้อยคำ, ส่วนวนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในชีวิตประจำวัน

ลำดับข้อ	ค่าและส่วนวนที่นักเรียนรับจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้	\bar{X}	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๑๙	การไต่ถามและเห็นการใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำให้เกิดความเคยชินและรับเอาคำและประโยคมาใช้ในชีวิตประจำวัน	๓.๕๒	๑.๐๕	๓.๕๑	๓.๕๒	๑.๐๐	๑.๑๐
๒๐	<u>คำสะแลง</u>						
	+						
๒๐.๑	เจง	๓.๕๖	๑.๒๓	๓.๕๕	๓.๓๙	๑.๑๙	๑.๓๔
	+						
๒๐.๒	เกา	๓.๓๓	๑.๒๘	๓.๕๐	๓.๒๖	๑.๑๙	๑.๓๓
๒๐.๓	เซยระเบิก	๒.๙๐	๑.๓๖	๒.๙๙	๓.๐๐	๑.๓๖	๑.๓๓
๒๐.๔	ขาส์	๓.๘๒	๑.๐๘	๔.๙๘	๓.๖๙	๐.๙๓	๑.๑๘
๒๐.๕	มันส์	๓.๖๒	๑.๑๖	๓.๖๘	๓.๕๓	๑.๐๙	๑.๒๓
๒๐.๖	อ่า	๓.๒๙	๑.๒๙	๓.๒๒	๓.๓๕	๑.๓๕	๑.๒๕
๒๐.๗	อม	๒.๖๕	๑.๔๐	๒.๖๖	๒.๖๕	๑.๓๕	๑.๓๓
๒๐.๘	ปะ	๒.๔๙	๑.๓๓	๒.๕๘	๒.๔๒	๑.๓๖	๑.๓๓
๒๐.๙	ไฉไล	๒.๑๖	๑.๒๘	๒.๒๖	๒.๐๘	๑.๓๐	๑.๒๓
๒๐.๑๐	เสียบ	๒.๙๙	๑.๓๖	๓.๐๘	๒.๕๓	๑.๓๓	๑.๓๙
๒๐.๑๑	อึก	๓.๓๓	๑.๒๙	๓.๕๘	๓.๑๑	๑.๑๓	๑.๓๙
๒๐.๑๒	หุม	๓.๓๓	๑.๒๕	๓.๕๓	๓.๑๖	๑.๑๕	๑.๓๔
๒๐.๑๓	ชีว	๓.๑๔	๑.๓๓	๓.๔๑	๒.๙๐	๑.๒๕	๑.๔๑
๒๐.๑๔	ไมเอาไหน	๓.๒๖	๑.๒๕	๓.๑๓	๓.๓๘	๑.๓๐	๑.๒๖

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

ลำดับข้อ	คำและสำนวนที่นักเรียนรับจากสื่อ อิเล็กทรอนิกส์มาใช้	\bar{X}	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๒๐.๑๕	กระจอก	๓.๖๔	๑.๑๕	๓.๕๓	๓.๗๔	๑.๑๖	๑.๑๔
๒๐.๑๖	เปีย	๓.๑๙	๑.๓๐	๓.๒๑	๓.๑๗	๑.๒๗	๑.๓๓
๒๐.๑๗	แหวก	๓.๐๗	๑.๓๖	๓.๑๖	๒.๙๘	๑.๒๘	๑.๕๒
๒๐.๑๘	วันเบา ๆ	๒.๙๖	๑.๔๗	๒.๘๕	๓.๐๖	๑.๕๖	๑.๔๗
๒๐.๑๙	สปีม	๓.๐๖	๑.๔๓	๓.๒๐	๒.๙๔	๑.๓๘	๑.๔๘
๒๐.๒๐	ชูชา	๓.๓๐	๑.๔๑	๓.๔๓	๓.๑๘	๑.๓๔	๑.๔๗
๒๐.๒๑	ชิว	๒.๖๕	๑.๖๑	๒.๘๐	๒.๕๒	๑.๓๙	๑.๗๘
๒๐.๒๒	ปิว	๒.๖๖	๑.๓๘	๒.๖๒	๒.๖๙	๑.๓๕	๑.๔๑
๒๐.๒๓	เง้ง	๓.๔๕	๑.๐๙	๓.๕๖	๓.๒๕	๑.๓๙	๐.๗๘
๒๐.๒๔	ถูกตองที่ชุก	๒.๗๗	๑.๓๕	๒.๗๓	๒.๘๑	๑.๓๐	๑.๔๑
๒๐.๒๕	แซบ	๒.๙๙	๑.๒๙	๒.๙๗	๓.๐๐	๑.๒๐	๑.๓๖
๒๐.๒๖	เซ็ง	๔.๐๖	๑.๐๐	๔.๐๐	๔.๑๑	๑.๐๓	๐.๙๘
๒๐.๒๗	แซว	๓.๗๕	๑.๑๐	๓.๗๔	๓.๗๖	๑.๔๔	๐.๙๖
๒๐.๒๘	ขำบาย	๓.๓๗	๑.๓๕	๓.๕๖	๓.๒๙	๑.๒๗	๑.๕๒
๒๐.๒๙	กิน	๓.๖๔	๑.๒๙	๓.๗๖	๓.๕๔	๑.๑๕	๑.๔๐
๒๐.๓๐	ประสาท	๓.๘๙	๑.๑๐	๓.๕๒	๔.๒๑	๑.๒๖	๐.๙๓
๒๐.๓๑	แลบ	๓.๖๑	๑.๑๙	๓.๕๕	๓.๖๖	๑.๑๒	๑.๒๔
๒๑	<u>คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ</u>						
๒๑.๑	โฉบ	๒.๖๙	๑.๓๔	๓.๐๖	๒.๓๗	๑.๓๖	๑.๓๓
๒๑.๒	พิศ	๓.๓๓	๑.๒๓	๓.๖๐	๓.๑๐	๑.๑๔	๑.๓๑

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

ลำดับข้อ	คำและสำนวนที่นักเรียนรับจาก สื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้	\bar{X}	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๒๑.๓	มีมพ์	๓.๗๐	๑.๒๔	๓.๗๒	๓.๖๙	๑.๒๐	๑.๒๗
๒๑.๔	โนเวย์	๓.๓๕	๑.๓๑	๓.๗๑	๓.๕๐	๑.๓๓	๑.๒๙
๒๑.๕	โอเค	๓.๘๒	๑.๑๓	๓.๖๙	๓.๙๓	๑.๑๙	๑.๐๗
๒๑.๖	อย่าให้เซก	๓.๒๓	๑.๓๔	๓.๑๒	๓.๓๒	๑.๓๕	๑.๓๒
๒๑.๗	ไมแคร์	๓.๕๘	๑.๒๓	๓.๒๔	๓.๘๗	๑.๓๒	๑.๔๑
๒๒	<u>คำย่อหรือตัดคำ</u>						
๒๒.๑	ป.ส.ค.	๓.๒๕	๑.๑๓	๓.๔๓	๓.๔๗	๑.๒๘	๐.๙๗
๒๒.๒	ส.ป.ค.	๒.๖๖	๑.๓๘	๒.๗๒	๒.๖๑	๑.๓๑	๑.๔๓
๒๒.๓	ส.ป.ม.	๓.๕๒	๑.๒๒	๓.๔๐	๓.๖๑	๑.๒๐	๑.๒๓
๒๒.๔	ย.ห.	๓.๒๕	๑.๓๕	๓.๑๕	๓.๓๓	๑.๒๘	๑.๔๑
๒๒.๕	สิน	๓.๐๔	๑.๓๖	๒.๙๘	๓.๑๐	๑.๓๔	๑.๓๗
๒๒.๖	เรียบร้อย ร.ร.จ.	๒.๕๓	๑.๓๙	๒.๖๕	๒.๔๒	๑.๓๘	๑.๓๙
๒๒.๗	๑๑ ร.ก.	๓.๒๗	๑.๓๙	๓.๒๙	๓.๒๔	๑.๒๙	๑.๔๘
๒๓	<u>สำนวน</u>						
๒๓.๑	เชื่อเคาเลย	๓.๘๒	๑.๐๘	๓.๙๘	๓.๖๙	๐.๙๗	๑.๑๘
๒๓.๒	จุดไคคำตอ	๒.๗๗	๑.๕๗	๒.๙๒	๒.๖๔	๑.๙๔	๑.๑๖
๒๓.๓	จับไคคานั่งคาเขา	๓.๐๕	๑.๑๓	๓.๑๕	๒.๙๖	๑.๐๖	๑.๑๙
๒๓.๔	ใจไม้ไคระกำ	๓.๐๑	๐.๙๓	๓.๑๑	๒.๙๒	๐.๓๗	๑.๒๒
๒๓.๕	เมานมัก	๒.๗๑	๑.๓๑	๓.๐๐	๒.๔๑	๑.๒๘	๑.๓๔
๒๓.๖	คัมเกร็องชน	๒.๓๕	๑.๓๐	๒.๓๖	๒.๓๔	๑.๓๒	๑.๒๘
๒๓.๗	ปรุงอาหารให้อรอยตองใจเย็นๆ	๓.๓๓	๑.๒๕	๓.๕๓	๓.๑๖	๑.๑๕	๑.๔๑

จากตารางที่ ๑๓ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มรับถ้อยคำ, ส่วนวนจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ในชีวิตประจำวันมาก จากตัวอย่างคำสะแลงที่ยกมาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ๓๑ คำ นักเรียนชายใช้มากถึง ๒๒ คำ นักเรียนหญิงใช้ ๒๑ คำ นักเรียนชายใช้คำเหล่านี้มาก คือ "เชิง" มากที่สุด รองลงมาคือ "ซำส์", "คิ่น", "แซว", "มัน", "อັค", "จี้เง่า", "เจง", "หมู", "กระจอก", "ประสาท", "ซำบาย", "ซุซำ", "ชีว", "เกา", "อ่า", "เบี้ยว", "สมีม", "แหลก" และไม่เอาไหนตามลำดับ นอกจากนี้นักเรียนยังเสนอคำ "ชิพคำ", "ลุย" และ "ทางโค้ง" เพิ่มเติม

สำหรับนักเรียนหญิงใช้ต่างกันไปเล็กน้อยคือ ใช้คำว่า "ประสาท" และ "เชิง" มากที่สุดตามลำดับ รองลงมาคือ "แซว", "กระจอก", "ซำส์", "แสบ", "มันส์", "คิ่น", "เจง" "ไม่เอาไหน", "อ่า", "ซำบาย", "เกา", "จี้เง่า", "เบี้ยว", "ซุซำ", "หมู", "อັค" "วันเขา ๆ", "เซยระเบิด" และ "แซบ" ตามลำดับ นอกจากนี้นักเรียนยังเสนอคำว่า "ไวย" "น้องหนู" "หยอย" และ "เซ็งระเบิด"

คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ นักเรียนชายใช้คำว่า "มิมพ์" มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ "โนเวย์" "โอเค" "พิต" และ "ไม่แคร์" ตามลำดับ นอกจากนี้นักเรียนยังเสนอคำว่า "เบรค" ส่วนนักเรียนหญิงใช้ดับอันดับกันเล็กน้อย และเสนอคำว่า "ซี้กัน" เพิ่มเติม

คำย่อหรือตัดคำ นักเรียนชายชอบใช้คำว่า ป.ส.ค. มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ "ส.บ.ม." และ "๑๑ ร.ค." นอกจากนี้ยังเสนอคำว่า อ.ค.ร. เพิ่มเติมด้วย นักเรียนหญิงใช้คำต่าง ๆ ใกล้เคียงกันแต่เปลี่ยนอันดับเล็กน้อยและ ย.ท. มากด้วย นักเรียนเสนอคำ "ก.ช.ค."

ส่วนที่นักเรียนใช้จากตารางพบว่า นักเรียนชายชอบใช้ "เชื้อเขาเลย", "ปรงอาหารให้อรอยต่องใจเย็น", "จับไค้ค่างคางเขา", "ใจไม้ใส่ระกำ" และ "เม้าหมัด" มากตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงใช้เช่นเดียวกับนักเรียนชาย สองอันดับแรกนอกนั้นใช้ปานกลาง แต่เสนอ "โง้แล้วอวคณลาค" เพิ่มเติม

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่าเฉลี่ยของการประเมินค่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ
ความถูกต้องของประโยคและลักษณะการแบ่งวรรคตอนที่นำมาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ลำดับข้อ	ความถูกต้องของประโยคและข้อความ ที่ยกมาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์	\bar{X}	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				\bar{X}	\bar{X}	S.D.	S.D.
๒๔.๑	ตำรวจได้ทำการค้นหาเครื่องบิน ลำที่ตก	๒.๘๕	๑.๐๘	๒.๕๓	๒.๗๘	๑.๐๑	๑.๐๗
๒๔.๒	การนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งปุ๋ยเคมี	๒.๑๓	๐.๕๕	๒.๓๐	๑.๕๘	๑.๐๓	๐.๕๕
๒๔.๓	เป็นการแน่นอนว่านักกีฬาที่จะมา เข้าแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งนี้จะเข้าพักในโรงแรมนี้	๒.๖๘	๑.๐๖	๒.๕๑	๒.๕๐	๑.๐๗	๑.๐๕
๒๔.๔	ประชาชนในนครนิวยอร์กมีความ ไม่ชอบหนทางของประธานาธิบดี คาร์เตอร์ในการบริหารประเทศ	๒.๓๘	๑.๐๘	๒.๕๑	๒.๒๘	๑.๐๘	๑.๐๑
๒๔.๕	สถานการณ์ทั้งหลายได้ตกอยู่ภายใต้ การควบคุมของคณะปฏิวัติ	๓.๕๘	๑.๑๗	๓.๕๓	๓.๕๓	๑.๒๐	๑.๑๕
๒๕.๑	ซูริก/นายพลโมเซคายน/รัฐมนตรี ต่างประเทศอิสราเอล/เดินทาง ถึงซูริกแล้ว/ในขณะที่พักอยู่ชั่วคราว ที่ประเทศนั้น/และจะเปิดประชุม ทูตอิสราเอลที่ประเทศนั้นด้วย	๓.๓๘	๑.๐๕	๓.๕๓	๓.๓๑	๐.๕๘	๑.๑๑

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

ลำดับข้อ	ความถูกต้องของประโยคและข้อความที่ยกมาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์	\bar{X}	S.D.	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
				X	X	S.D.	S.D.
๒๕.๒	จะมีประโยชน์อย่างไร/หรือพวกเราจะนำเรื่องของท่าน/มหาत्मะคามสีมาอ่านกันตั้งแต่เขาจรคยันตั้งแต่เย็น/จรคเช้า แต่ไม่ได้นำอุทาหรณ์มากล่าวด้วย	๒.๑๘	๐.๘๖	๒.๓๑	๒.๐๖	๐.๕๓	๐.๘๐

จากตารางที่ ๑๔ พบว่า ความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความถูกต้องของประโยคตัวอย่างที่ยกมาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้น ประโยคที่ว่า "สถานการณ์ทั้งหลายได้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะปฏิวัติ" ถูกต้องมากนอกนั้นถูกต้องปานกลาง นักเรียนหญิงมีความเห็นต่างไปเล็กน้อย คือ เห็นว่าประโยค "การนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งปุ๋ยเคมี" ถูกต้องน้อย

ในค่านตัวอย่างข้อความที่แสดงการแบ่งวรรคตอน นักเรียนเห็นว่า ข้อความที่ "ฐุริก/ นายพลโมเช คายัน/รัฐมนตรีต่างประเทศอิสราเอล/ เดินทางถึงฐุริกแล้ว/ ในขณะนี้ พักอยู่ชั่วคราวที่ประเทศนั้น/ และจะเปิดประชุมทุคติสราเอลที่ประเทศนั้นด้วย" เป็นการอ่านแบ่งวรรคตอนที่ถูกต้องมาก